

Forgószélben

*A jövőd mellém szegődött,
arcom vonásaidat viseli, és
a Te nyelvedet én már nem
beszélem. Magaddal vitted
őseink szavát. Égi ösvényeken
gyalogolsz, csillagjáró lettél.
Egykor apró fáklyákat gyújtottál
lelkendezésem tüzeiben.
Újra átélem a szándék és a
megvalósulás keserűségét.
Megborzongok a forgószélben,
hideg bújik ingem alá.*

Számvetés

*Leccatolod gond öved,
számvetések terhe jön.
Színek terhe csüng a fákon,
talán még örömet is osztogat.
Csobban a nyár, diófád
lombja egy meleg kosár,
melyből magot csipeget
egy madár. Ajtódban a vén
küszöb kopottan kuporog.
Bent a házban száz parányi
nesz ül, mit egykor létünk
itt hagyott. A stelázsín befőttes
üvegek koccannak, kezedben
bársonyos-birs sárgán ragyog.
A ház lelke vagy, ha a valaha
már messze is csatangolt.*